

DEEL 1 19:00

1. Annette Vande Gorne - Haiku printemps
2. Joris de Laet - Mnemosyne
3. Valentin Becmann - Ricordami
4. Paul Adriaenssens - Could Have
5. Valery Vermeulen - Mikromedas AdS/CFT 001 #00, #01_03, #05
6. Jean-Baptiste Zellal - Metroid
7. IJ - Ursup

ANNETTE VANDE GORNE

HAIKU: PRINTEMPS. 8', 16 KAN, 2016

Annette Vande Gorne laat zich door de kortstondigheid van de tijd en door de lange verbeeldingsvolle resonantie van de haiku inspireren om contrasterende universa op te roepen in een ruimte die verdeeld is over 16 kanalen. Als eerste stap wordt de lente geëvoceerd in een reeks van drie haiku's: vogel-spelletjes, waterspelletjes, kinderspelletjes. Deze drie schilderijen brengen fragmenten van het klassieke repertoire – shakuhachi, Messiaen, Murray Shafer, Ravel, Debussy – en gecomponeerde soundscapes - bij elkaar.

Haiku: Printemps werd in 2016 gerealiseerd in de studio Métamorphoses d'Orphée de Musiques & Recherches en ging in première op 9 oktober in het centrum van Wallonie-Bruxelles in Parijs, tijdens het festival Ars Musica.

A.Vande Gorne (Charleroi, 1946) concerteert niet alleen over heel Europa, maar ook in Canada, Zuid-Amerika en China. Naast haar eigen werk voert ze ook ander akoestisch repertoire uit en ze doet dit meestal op haar acousmonium "influx" van 80 luidsprekers.

In haar muziek concentreert ze zich op de klankenergieën van de natuur; ze gebruikt natuurlijke geluiden en transformeert deze in de studio tot een abstracte, expressieve en niet-anekdotische muzikale taal. Een ander onderwerp dat ze vaak verkent is de relatie tussen tekst en muziek. Ze heeft een akoestische opera "Yawar fiesta" geproduceerd die het genre volledig vernieuwt en tegelijkertijd een link legt met het verleden.

Ze studeerde klassieke muziek aan het Koninklijk Conservatorium van Bergen en Brussel, en bij Jean Absil (contrapunt, fuga, instrumentale compositie). Ze studeerde ook elektroakoestische compositie bij Guy Reibel en Pierre Schaeffer aan het Conservatoire

DEEL 2 21:00

1. Dirk Veulemans - In Paradisum
2. Dimitri Coppe - En pression
3. Lieven Martens – Dust, The habu snake.
4. Kobe Wens - In the zone you smile!
5. Daniel Perez Hajdu - Respiration des pierres
6. Roeland Luyten - Hooks
7. Todor Todoroff - Obsession

National de Musique de Paris en muziekwetenschap aan de Université libre de Bruxelles.

Ze is artistiek directeur van het Brusselse internationale acousmatische festival "L'espace du Son" en van de internationale wedstrijden "Espace du son" voor spatialisatie en "Métamorphoses" voor akoestische compositie.

Vande Gorne heeft Musiques & Recherches opgericht en ook de studio Métamorphose d'Orphée (1982) die ze beide nog steeds beheert. Zij is de uitgever van het elektronische tijdschrift "Lien" en van het Electrodoc-documentatiecentrum op

www.musiques-recherches.be

Ze gaf les in elektroakoestische compositie aan de Koninklijke Conservatoria van Luik, Brussel en in Bergen waar ze in 2002 een volledige elektroakoestische afdeling oprichtte. Professor emeritus sinds 2016.

JORIS DE LAET

MNEMOSYNE 4', 10 KAN, 2020

Oorspronkelijk werd de muziek geïnspireerd door mijn beeld van de aanvangsscène van Macbeth van Shakespeare. De scène bestaat uit de aankomst van generaal Macbeth die op een wegkruispunt van drie heksen de voorspelling te horen krijgt dat hij op een dag koning van Schotland zal worden. De voorspelling behelst echter tevens zijn ondergang en verloopt in een sfeer van dreiging en ontij.

Mnemosyne is een gedicht van Friedrich Hölderlin. Mnemosyne was een figuur uit de Griekse mythologie en de personificatie van het geheugen. Zij vindt de woorden en taal uit. Vandaar het informaticabegrip: mnemonics (commando's genoemd als geheugensteun)

In de thematiek van het gedicht 'Mnemosyne' vind men de opkomende waanzin terug van de dichter, als een onbewuste strategie om verwoestende psychische conflicten te overleven.

Een zekere analogie met de aanvangscene in Macbeth heeft me er toe aangezet om deze muziek aan te passen voor het gedicht van Hölderlin. De muziek is als een scène met een opkomst, een tumultueuse ontwikkeling en een vertrek.

De recitant is Etienne de Pauw.

Joris de Laet stichtte in 1973 de Studio voor Experimentele Muziek (SEM). Het SEMensemble specialiseerde zich in repertoire waarin akoestische instrumenten met elektronica gecombineerd werden. Hij componeert parametrische muziek waarbij de klankparameters een verloop kennen dat door algoritmes gecontroleerd wordt.

Sinds meer dan 20 jaar verzorgt hij SEM uitzendingen over experimentele muziek op de Antwerpse vrije radio: Radio Centraal.

Vanaf het begin van de jaren 1980 ging het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen een samenwerking aan met SEM en de Laet werd er docent tot aan zijn pensioen. Thans is hij actief als componist in zijn private studio.

VALENTIN BECMANN

RICORDAMI

8'56", 2017

Creatie op 29 January 2019 in het auditorium Abel Dubois, Bergen (B).

"When I do count the clock that tells the time and see the brave day sunk in hideous night [...]"

Then of thy beauty do I question make, that thou among the wastes of time must go [...]"

(Shakespeare, Sonnet XII)

Met dank aan Maria Vittoria Spallarossa en Federica Crosetto die (onbedoeld) hun stemmen leenden voor de compositie van de Ricordami. Dit stuk is op een of andere manier aan hen opgedragen.

Valentin Becmann is een Franse gitarist, bassist en componist. Hij studeerde elektroakoestische en akoestische compositie in Canada bij Robert Normandeau en in België bij Philippe Mion en Ingrid Drese. Hij is beïnvloed door een breed scala aan artiesten en bands, zowel uit de "klassieke" als uit de "niet-klassieke" traditie, van de Pretty Things tot La Monte Young met Frank Zappa en John Cage. Zijn elektroakoestische muziek is reeds te horen geweest in Frankrijk, Canada, België, China, Monaco en is namelijk ook op het Elektroakoestische Biënnale Festival van Monaco (2017) en Musicacoustica-Beijing festival (2018).

Website & Discografie www.valentin-becmann-mus.fr

www.discogs.com/fr/artist/6236959-Valentin-Becmann

PAUL ADRIAENSSENS

COULD HAVE

9'10", 2020

Een vriend-regisseur had me gevraagd om een aantal bescheiden muzikale 'stemmingversterkende' interventies voor een theatervoorstelling. Tijdens het experimenteren gebruikte ik software die een willekeurige, stapsgewijze parameterschuivingen kon genereren. Aangevuld met manuele aanpassingen leverde dit sequenties op die lijken op menselijke stemmen, zowel in solo- als samenzang. Ik hou niet echt van de menselijke stem (schiet maar op de componist !), maar vond het materiaal toch interessant en hield het bij de hand voor verdere verkenning. Dat resulteerde in een stuk rond enkele in koor gemompelde aanroepingen, in contrast met heldere stemmen middenin een pulserende soep van eerder primitieve sonoriteit. Een wat onbehouden ritueel. Hoewel geen enkele echte menselijke stem zelfs maar in de buurt van het stuk kwam, suggereert het klankmateriaal zowel mannelijke als vrouwelijke elementen, weliswaar op enkele niet bepaald menselijke wendingen na. Gemoduleerde ruis flankert het centrale deel.

Het materiaal voor het stuk hebben we niet gebruikt voor het toneel. Couldn't have.

Paul Adriaenssens (Antwerpen, 1952) is autodidact. Zijn voorkeur ging in het begin uit naar het bewerken van concrete klanken. In 1975 kwam hij in contact met de Studio voor Experimentele Muziek. Samen met Joris De Laet, en later ook Dirk Veulemans, organiseerde hij mee concerten, lezingen en workshops met als doel het publiek in contact te brengen met experimentele en elektronische muziek.

Sinds 1986 componeert hij uitsluitend elektronisch.

sites.google.com/site/pauladriaenssensbio

VALERY VERMEULEN

MIKROMEDAS ADS/CFT 001 #00

2', 2019

ADS/CFT 001 #01_03

7', 2019

ADS/CFT 001 001 #05

3'30", 2019

Voor BOEM 2020 presenteert Valery Vermeulen een aantal composities uit het stuk AdS/CFT 001. AdS/CFT 001 werd gerealiseerd in coproductie met Concertgebouw Brugge waar het in première ging als AV-show op het Kosmos Festival in 2019. Het stuk kadert in een breder overkoepelend project getiteld Mikromedas. Mikromedas is een vernieuwend audiovisueel project waarin composities uitgewerkt worden op basis van data afkomstig uit ons zonnestelsel, deep space en wiskundige modellen uit

de astrofysica. In het bijzonder werden alle composities binnens het stuk AdS/CFT 001 gerealiseerd door middel van data afkomstig van simulaties van zwarte gaten en regionen met extreme gravitatievelden. Voor het wetenschappelijke luik van dit stuk werd samengewerkt met verschillende academische partners waaronder KULeuven (BE), Department Wiskunde-Informatica Universiteit Antwerpen (BE) en University of Alabama (US).

Meer info via:

www.valeryvermeulen.net/works/mikromedas

Dr. Valery Vermeulen is elektronisch muzikant, wiskundige, muziekproducent, auteur, gastprofessor aan KASK-Conservatorium School of Art in Gent en onderzoeker verbonden aan het Departement Wiskunde aan de Universiteit Antwerpen. Hij behaalde een doctoraat in de zuivere wiskunde aan Universiteit Gent en studeerde compositie aan het Koninklijk Conservatorium in Gent. Sinds 2003 werkt Vermeulen aan verschillende projecten waar de interactie tussen mens, machine en wiskunde centraal staan. Zijn werk omvat een brede waaier aan disciplines waaronder algoritmische muziekcompositie, generatieve klanksynthese, data-sonificatie, biofeedback, psychofysiologie, artificiële intelligentie, econometrie, theoretische natuurkunde en astrofysica. Meer info via:

www.valeryvermeulen.net

JEAN-BAPTISTE ZELLAL

METROID 11'37", 2018.

Tijdens het componeren van deze muziek deden sommige synthesizergeluiden me denken aan het Metroid videospel. Dit spel toont een premiejager die naar de planeet Zebes gaat om ruimtepiraten te bestrijden... Het spel werd uitgebracht in 1986. Deze herinnering bracht weer de sterke indrukken naar boven die het spel op mij maakte. Ik speelde het met passie, volledig ondergedompeld in die andere wereld die mijn verbeelding prikkelde en me volgde, nadat het spel uitgezet was, in lange mijmeringen, spelletjes en tekeningen. Daarom heb ik deze muziek Metroid genoemd, ter herinnering aan het spel en vooral ook ter herinnering aan de kracht van mijn kinderverbeelding.

Werk gerealiseerd in 2018 tijdens een residentie in het atelier " Métamorphoses d'Orphée " van Musiques & Recherches, met de hulp van een beurs van de "Fédération Wallonie-Bruxelles, administration de la culture, service de la création artistique, direction de la musique"

Jean-Baptiste Zellal benadert de compositie in het Conservatorium van Nice met Michel Pascal, Antony Maubert en Gaël Navard en vervolgens in Mons met Philippe Mion en Ingrid Drese. In 2017 behaalde hij een Master in akoestische compositie aan de Kunst Hogeschool in Mons.

Hij creëert en speelt muziek op diverse manieren. Gepassioneerd door live experimentele muziek, is hij bezig met compositie, elektroakoestische performances en akoestische interpretatie. Zijn multidisciplinaire aanpak leidt ertoe dat hij samenwerkt met verscheidene performers, muzikanten, dichters, choreografen en regisseurs.

Zijn muziek wordt regelmatig geprogrammeerd in Belgische en internationale evenementen: Ina-GRM (Parijs), L'Espace du Son (Brussel), CIME (Moskou), Festival ReMusica (Prishtina) Festival MANCA (Nice), Monaco Electroacoustic (Monte-Carlo), JIME (Amiens). In 2017 wint hij de eerste prijs van de spatialisatie-interpretatiewedstrijd van het Brussels Festival L'Espace du Son.

IJ INGE VAN DEN KROONENBERG JÜRGEN DE BLONDE

URSUP 10', 16 KAN, 2020

Klei lost op in water. Water geleidt het geluid van de oplossing. Het geluid wordt opgenomen met een contactmicrofoon. Contact wordt gezocht. De compositie openbaart het potentieel aan klanken en talen die opborrelen uit de pre-Babylonische oersoep. IJ springt in de soep met ballen. Dit post-feministische brouwsel verkent de grenzen van het begrijpelijke.

IJ is een samenwerking tussen beeldend kunstenaar Inge van den Kroonenberg & geluidskunstenaar Jürgen De Blonde. In hun werk onderzoeken ze de fysieke en plastische kwaliteiten van geluid d.m.v. ruimtelijke installaties en zelfgemaakte geluidsopnames. Hun debuutalbum "in the vicinity of the extraordinary" werd uitgebracht op het Japanse 'Kirigirisu Recordings' en n.a.v. een residentie in De Koer in Gent volgde de K7 'if we don't understand each other we start wondering about every sound'; waarin de meertaligheid van de Gentse wijk 'Brugse Poort' wordt onderzocht.

IJ brengt een organische mix van fieldrecordings en analoge synthesizerklanken waarbij het onderzoek naar de akoestische kwaliteiten van locatie en materie een belangrijke plaats inneemt.

---- PAUZE ----

DIRK VEULEMANS

IN PARADISUM 7'30", 16 KAN, 2020

De volledige titel is "In Paradisum deducant te Angeli" (Moge de Engelen u naar het paradijs leiden)

De gevleugelde engelen worden hier vertegenwoordigd door vogels. Ersatzvogels geconstrueerd door de mens. Deze compositie is een reflectie over het paradijs als metafoor voor het oneindige geluk en hoe de mens naar dit onmogelijke geluk verlangt en daarvoor constructies bedenkt en maakt. Daardoor kan hij zich even in het paradijs wanen. De chaos van de wereld rondom is echter nooit afwezig.

In het klankonderzoek werd gebruik gemaakt van akoestische klanksynthese door: 8 luidsprekerfluitjes, een eigen creatie. Dit zijn fluitjes, aangeblazen door luidsprekers die door een computer bestuurd worden. Ook het geluid van een antiek mechanisch apparaatje dat vogelachtige fluittoontjes produceert werd gebruikt. Daarnaast werden elektronische klanken opgewekt door terugkoppeling (feedback) in vertraginglijnen. Deze techniek veroorzaakt een typische chaotisch klankverloop.

Deze herwerkte versie (met de opgenomen luidsprekerfluitjes) is een creatie speciaal voor BOEM 2020. De originele versie (met de fluitjes zelf), werd gecreëerd tijdens De Nacht Van De Verbeelding in 2019 te Gent.

Dirk Veulemans volgde in 1987-88 het seminarie Elektronische Muziekcompositie aan het Conservatorium te Antwerpen bij Joris de Laet. Hij werkte sindsdien samen met diverse ensembles en artistieke gezelschappen, alsook voor manifestaties in binnen- en buitenland. Zijn brede muzikale interesse gaat van ethnische tot de meest actuele muziek.

Zijn werk bestaat overwegend uit elektroakoestische composities waarbij gestreefd wordt naar een eigen kleurrijk en divers klankenpalet. De computer en het maken van algoritmes zijn daarbij steeds een belangrijk instrument en taal geweest. Ook de ruimtelijkheid en de beweeglijkheid van de klank, staan voor hem centraal zowel tijdens het compositieproces als tijdens de uitvoering. De laatste jaren brengt zijn klankonderzoek hem tot het bouwen van akoestische klankgenerators met o.a. de bouw van twee pijporgels. Zijn doel is om letterlijk elektro + akoestische muziek te maken.

dirkveulemans.be

DIMITRI COPPE

EN PRESSION 16'15", 8 KAN, 2001

Een ruw materiaal, gereduceerde bedoelingen, een spanning van de ruimte. Olga Kokcharova schreef er een artikel over in *Dissonanze*, een Zwitsers muziek-tijdschrift voor onderzoek en creatie:

http://www.stoc.be/coppe/En_Pression_OK.pdf

Dimitri Coppe ontdekt tijdens zijn middelbare school, liggend in het donker, *Come Out* van Steve Reich. Na deze dubbele ervaring van elektroakoestisch geluid en akoestisch luisteren, begon hij te componeren als een autodidact. Later studeerde hij elektroakoestische compositie en musicologie.

Vanuit deze dubbele benadering – empirisch en academisch – geeft hij de voorkeur aan concerten met het ontmoeten van het publiek, het collectief luisteren, live-optreden met een geluidsinstallatie in situ. Hij ontwikkelt voorstellingen die compositie, improvisatie en spatialisatie vrijelijk combineren.

Naast zijn eigen projecten werkt hij samen in ongewone formats. Olbers' paradox, een nachtelijke improvisatie (22.00 tot 7.00 uur, Grütli, Genève). 6x + 1, een improvisatie waarbij instrumenten, elektronica en spatialisatie worden gecombineerd (Schaffhauser Jazzfestival). Siren Solo, een buitenoptreden met sirenegeluiden (Geneva Biennale of Independent Arts). Et tout se tut- Und alles schwieg, een compositie voor de radio dat vervolgens werd aangepast voor concert (Makaronic Festival, Genève).

Hij focust zich op het in diepte beluisteren van een concert en werkt daardoor af en toe samen met radio, cinema (H. Clevin), dans (Log, W. Vandekeybus) en theater (Transquinquennial).

LIEVEN MARTENS

DUST 3'41"
THE HABU SNAKE 9'25"

Ik presenteer uitsneden van twee recente werken die zich situeren in een exotische setting, maar deze overstijgen door hun universaliteit. Beide met een dier in de hoofdrol, puur toevallig.

In "Dust" ontmoeten mensen elkaar in een park onder het gekwetter (en gepis en geschijt) van duizenden fruit bats. Ze komen samen om rituelen uit te voeren. Om zich te verlossen van gevoelens, van mislukking, van het leven. In Samoa is de vleerhond het symbool van de vrijheid.

"The Habu snake" is een archipel die speelt met opbouw en afbraak.

Omdat de habu uitmunt in het paren, stoken de mensen het beest tot sterke drank. Met de hoop op meer succes in de bedstee.

Het vel van de habu wordt gebruikt voor de Sanshin. Dit snaarinstrument wordt beschouwd als de eerste stap tot seculiere muziek in Japan.

De eilandbewoners importeerden mangoesten om de explosieve groei van de habupopulatie in te dijken. Maar beide soorten sloten als het ware een verbond om het lokale ecosysteem duchtig te koeioneren.

De Amerikaanse militaire aanwezigheid op het eiland is onnodig en stuitend. "Yankee Go Home" is een bordje dat ons verwelkomt in de vele winkeltjes.

Lieven Martens (Turnhout, 29 juli 1981) is een componist en waarnemer. Door middel van verschillende technieken creëert hij een conceptuele vorm van programmamuziek (*ed. een vorm van muziek die een verhaal vertelt of iets uitbeeldt dat op literatuur, geschiedenis of natuur betrekking heeft en dus niet abstract is*) die verder gaat dan de pure beschrijving. Zijn werken zijn verhalende stills; ontmoetingen met objecten en gedachten.

De afgelopen tien jaar heeft hij over de hele wereld opgetreden. Van Mexico Stad, tot Tokio, Lissabon, Oaxaca, Los Angeles, Lecce, Honolulu, Brussel, Niigata, New York, Ponta Delgada, Madrid, Kyoto, Dallas, Ribeira Grande, ...

Hij brengt platen uit via verschillende labels wereldwijd.

KOBE WENS

IN THE ZONE YOU SMILE! 9'35", 5.1 KAN

De compositie "in the zone you smile" is een afgeleide van een blijvend project "zone". Dit is oorspronkelijk ontstaan uit een documentaire installatie die ik maakte in opdracht van vzw aifoon. Voor dit project werd de haven van Gent onderzocht als bron van geluid. Wij bezochten fabrieken, windmolens en deden korte en lange wandelingen in het gebied. Voor deze compositie ligt de nadruk op de zone binnen de prikkeldraad van zo'n industriële site, niet als werkplek maar als begrenst en duidelijk afgebakend gebied waar een bepaalde ideologie wordt gepropageerd. Onder het mom van productiviteit en veiligheid wordt er binnen zo'n zone een heel eigen communicatie gevoerd die zorgt voor een bepaalde orde en hiërarchie. Dit grappige idee van fabrieken als mini stadsstaatjes dient als uitgangspunt voor een output van heel veel verschillende kleine werkjes.

Kobe Wens bouwt filminstallaties en is actief als onafhankelijk film- en videomaker en fotograaf. Hij studeerde film & video kunst in de academie van Antwerpen en behaalde een master medium film aan de school of arts in Gent. Sinds zijn afstuderen in 2007 is hij aanhoudend blijven werken aan een combinatie van eigen werk en opdrachten. Daarnaast is hij leerkracht en bouwde hij ook een huis. Hij woont en werkt in Gent.

Kobe is gefascineerd door de fictie die kan ontstaan indien filmische gereedschappen op de juiste manier worden ingezet. Opname, montage, geluid, de plaatsing in de ruimte en het medium spelen een belangrijke rol. Naast eigen werk maakt hij ook films, foto's en geluidsopnames in opdracht.

DANIEL PEREZ HAJDU

RESPIRATION DES PIERRES 14'43", 8 KAN

Vertaald betekent de titel: Ademhaling van de stenen
Het werk bestaat uit 4 delen:

1. Caverne (grot)
2. Trouée (kloof)
3. Anima (anima)
4. Gris Bleu (grijsblauw)

Een denkbeeldig ritueel.
Het parallelle leven van de elementen.

Daniel Perez Hajdu werd in 1980 geboren in Havana, werkte eerst met beeld en video en kwam zo bij het geluid, de tweede helft van het audiovisuele koppel.

Allerlei soorten muzikale experimenten brachten hem ertoe helemaal in de richting van het geluid te werken. Geluid, aanvankelijk als suggestie bij het beeld, wordt nu suggestief zonder de letterlijkheid van het beeld.

2005 Master in acousmatische compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Bergen in de klas van Annette Vande Gorne. 2010 Leraar op het Koninklijk Conservatorium van Bergen. Akoesmatische en solide composities voor concert, radio, dans, theater en film.

In 2017 won Daniel Perez Hajdu de André Souris Prijs van het Forum des Compositeurs.

ROELAND LUYTEN

HOOKS OCTOFONISCHE VERSIE, 2020

Hooks is een akoesmatische compositie geschreven in 2010. De oorspronkelijke stereofonische versie is speciaal voor dit concert herwerkt in 8 kanalen.

Het werk is ontstaan door eerst spectrale eigenschappen van korte stukjes geluid even aan te

houden en dan te stoppen met een ander kort stukje geluid. Hierdoor ontstaan kleine geluidsobjecten of motiefjes die vervolgens minutieus aan elkaar 'gehaakt' worden en die op die manier een groter lappendeken van klank vormen. Door deze montagemethode te programmeren, kan gemakkelijk de hoeveelheid gespeelde 'haakjes' vergroot worden tot er een dichte ruis ontstaat.

In 2010 kreeg Hooks een speciale vermelding op de 6de biënnale wedstrijd voor akoestische compositie "Métamorphoses" van Musiques & Recherches in België en was finalist op de 8ste internationale compositiewedstrijd "Città di Udine" van TEM in Italië.

Roeland Luyten (Leuven, België, 1977) is een componist van elektroakoestische muziek. Als kind was hij gefascineerd door sciencefiction- en horrorfilms en maakte op die manier kennis met elektronische geluiden. Als achtjarige jongen startte hij aan de academie in Leuven met lessen notenleer en dwarsfluit. Tijdens zijn puberjaren speelde Roeland met vrienden in een groep en leerde hij elektrische gitaar spelen en de bijhorende effectenpedalen bedienen. Nadien besloot hij om verder te gaan met klassieke muziek en dwarsfluit aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen. Daar vond hij zijn echte passie in de studio voor compositie elektroakoestische muziek onder leiding van Joris De Laet. Sindsdien is Roeland als muzikant-componist, geluids- en podiumtechnicus nauw betrokken bij verschillende theater- en dansproducties. Zijn muziek wordt gespeeld en ontving prijzen over de hele wereld.

TODOR TODOROFF

OBSESSION 11'09", 4 KAN, (1991) 2019

Obsession werd gecomponeerd voor het Festival Bunker 91 te Antwerpen, met als thema Eros en Thanatos en werd in 2019 geremasterd van de analoge tapes.

Opnames van stromend water, waarvan de energie-verdeling over meerdere frequentiebanden werd geanalyseerd, onthullen het microscopische en chaotische karakter van water. De daaruit bekomen noten worden gesynthetiseerd en geven aanleiding tot polyfone structuren. Door deze gesynthetiseerde geluiden opnieuw in het systeem in te brengen, houden de noten zichzelf stabiel tot een voldoende luide verstoring, afkomstig van de noten die ontstaan door de analyse van de watergeluiden, ze veranderen. De evolutie van het systeem hangt dan af van zijn eigen verloop en staat symbool voor het leven, waarbij een veelheid aan externe -vaak

tegenstrijdige- prikkels de loop van het bestaan soms doorslaggevend verandert.

Flarden uit gedichten van Baudelaire en andere teksten werden gefragmenteerd, getransformeerd, samengevoegd en gespatialiseerd. Er is een evolutie doorheen het hele stuk, beginnend met het microbewerken van kleine fragmenten van stemmen die ontwikkelen tot volledige zinnen, door woordenreeksen gaand die, niet geheel onschuldig gecombineerd, mentale beelden creëren die min of meer verontrustend zijn omdat ze plezier met pijn en liefde met de dood associëren.

Todor Todoroff is Ingenieur in de telecommunicatie en haalde een eerste prijs en een Hoger Diploma in Elektroakoestische compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel en van Mons. Mede-oprichter en huidig voorzitter van FeBeME-BeFEM

Eerste onderzoeker op het gebied van spraakverwerking en hoofd van de Computer Music Research aan de Polytechnische faculteit en het Koninklijk Conservatorium in Mons waar hij instrumenten ontwikkelde die worden gebruikt door componisten als Leo Kupper en Robert Normandea. Hij werkte samen met IRCAM, waar zijn programma's eveneens gebruikt werden door diverse componisten.

Zijn elektroakoestische muziek richt zich op meerstemmigheid en spatialisatie, en op onderzoek naar nieuwe vormen van geluidsbewerking. Naast pure akoestische muziek heeft hij virtuele instrumenten ontwikkeld met gebareninterfaces en op maat gemaakte sensoren. Hij componeert ook muziek voor film, video, dans, theater en geluidsinstallaties.

BOEM 2020

is mogelijk dankzij een samenwerking tussen

Halolalune Productions

Het Bos
Artistiek huis &
Jongeren centrum
Antwerpen

**FeBeME
BeFEM**

Fédération Belge de
Musique Electroacoustique
Belgische Federatie
Elektroakoestische Muziek

ComponistenArchipel
Vlaanderen

Contact: boemconcert@gmail.com
organisatie: Dirk Veulemans